

Det går så fort ...

Då det börjar brinna så är det för sent att förbereda sej. Förnuftet försvinner helt och man fungerar bara på instinkt. Därför är det viktigt att brandredskapen är mitt framför ögonen – helst vid ingångsdörren. Sätt inte dem där det kan börja brinna för då kommer man inte åt dem. Vi hade huset så fullt av svart rök att man inte såg nånting alls. Och ett andningsskydd av kolfiltermodell är MYCKET bra att sätta bredvid eldsläckaren.

Elden är inte det största problemet utan röken. De nya plastbaserade isoleringsmaterialen är rent livsfarliga. Ambulanskillen sa att ett enda andetag kan räcka till för att det skall vara slut på livet i jämmerdalen. Man undrar verkligen hur dessa isoleringar alls är tillåtna ? Försök bränna en liten bit av isoleringen så märker ni genast den stickande och kvävande röken.

Vi har en vägg med PU-isolering och den skall bort ! I stället tänker vi sätta in träbaserad isolering. Insulit (mjuk träfiberskiva) och cellulosaisolering ger också obehaglig rök men den är inte alls så giftig som plastisoleringens rök.

Isoleringstillverkarna sprider "information" att deras produkter (givetvis) inte är farligare än naturliga material och att kolmonoxid (os) är den vanligaste gasen som förorsakar dödsfall. Men man börjar på forskarhåll nu fästa uppmärksamheten också vid andra gaser såsom vätecyanid som är extremt giftig för människan. Problemet är bara att mäta halten av giftiga ämnen vid en riktig storbrand. Jag tänker i alla fall lämna bort alla plastbaserade material.

Det var en otrolig tur att det fanns plastvattenledningar till kökskranen ovanför spiskåpan. Ett rör smalt och vatten sprutade med tryck över elden. Det räddade helt säkert vårt hus. Nu fick man en verkligt tydlig lektion i nyttan av

automatiska sprinkler. De sprutar vatten på elden genast då det blir för hett (mellan +78 och +123 grader) och släcker den då den ännu går att släcka. Eller åtminstone fördröjer spridningen.

Nu var det flott i filtret på spiskåpan som tog eld och det är svårt att släcka med vatten. Till all tur hade vi en tillräckligt stor brandfilt (köp inte för liten !) som Henrik slängde över kåpan. Men det ville ändå inte slockna så han hämtade en pulversläckare från tröskan och med den fick han elden att slockna. Det var en liten släckare men den gjorde ett bra arbete.

Varför från tröskan ? Vi hade två stora eldsläckare i huset varav en bakom dörren vid ingången. Men det var fel. Även om han visste att vi hade två släckare i huset så kom han inte i den situationen ihåg var de fanns och den enda bild av eldsläckare han hade i huvudet var den på tröskan. Alltså: Se till att släckaren är mycket synlig ! Det höll på att gå illa med brandfilten också för den låg ovanpå kylskåpet och ingen annan än mor i huset visste om det. Till all tur fanns hon på plats och kunde berätta det. Men brandfilten skall också hänga så att den faller i ögonen hela tiden. Och den skall vara RÖD – inga modfärger !

En brandfilt skall hänga tillräckligt högt så man lätt kan dra bort den i stropparna. Och den skall hänga på en tillräckligt stadig skruv så den inte lossnar då man rycker i panik. Vår nya filt kommer också att hänga bredvid ingången tillsammans med eldsläckaren och kolfiltermasken.

Vi är inte alls sorgsna utan väldigt glada och firar att vi har huset kvar för det var mycket mycket nära fullständig katastrof. Brandkåren är i glesbygden till enbart för eftersläckning. De hinner helt enkelt inte komma i tid.

Och så ids jag inte alls ta upp eländet med "nödcentralen". Det är troligen en av de sämsta reformerna i landets moderna

historia. De skall ha så fin teknik men hittade inte ens Hopenbackvägen på sina kartor ... Lokalkännedom finns inte alls mera.

Så se till att det inte alls börjar brinna och att ni kan släcka själva snabbt ifall det trots allt börjar. Spisfläkten skall bytas ut till en med filter som lätt kan tvättas i diskmaskin och röret förses med brandspjäll som stänger då det blir för varmt. Ventilationsrör hör till det värsta som modern byggteknik hittat på. Via dem sprids branden snabbt till andra delar av huset. De utrymmen som var anslutna till centralventilationen stinker alldeles våldsamt av rök ännu. Jag byggde den 1980 då jag ännu inte fattade hur eländig modern byggteknik egentligen är. Aldrig mera !

Vi rev i dag upp golvet i bakre stugan där största delen av vattnet rann ned och slängde ut alla plast och glasull. Något sådant kommer inte mera in heller. Däremot gillar jag plaströr skarpt :-). Den lilla stumpen med hålet borde sättas inom glas och ram för den räddade vårt hus. Så inget är så illa att det inte för nånting gott med sej.

Och brandvarnarna ? Jo, vi har flera brandvarnare och alla var prydligt placerade på hyllan eller annars bara utan batteri. Det är feltänkt från början med batteridrivna brandvarnare. Man köper dem och då batteriet är slut och de börjar pipa så tar man bort batteriet för att kunna sova. Visst tänker man köpa nytt batteri nästa gång man åker till stan men det blir förstått bortglömt. Nu skall det bli brandvarnare med acku som hålls uppladdade från elnätet hela tiden – precis som i fibernätets växlar. Sådana är bara svåra att hitta så kanske jag måste bygga dem själv. Men köp inte billiga brandvarnare som äter batterier. De som skall hålla i tio år är dyrare men ger i alla fall tio år skydd. En brandvarnare kan ge de extra minuter som behövs för att ändra en katastrof till ett tillbud.

Huset såg ganska hyfsat ut efter branden fastän det stank rök. Men nu är det riktigt eländigt då precis allt skall flyttas ut och alla textilier tvättas och allting skrubbas eller slängas

och golvet i bakre delen är upprivet (för att torka).

Men vi klagar inte utan är som sagt så glada så glada att vi har ett hus att riva upp golvet i ... Och det är snart sommar och så småningom får vi väl uppordnat röran också.

Men huset står kvar:

